

med min Opfattelse. Med disse faa Ord skal jeg slutte.

Andersen: Ja, naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, faa er det for at anbefale Mindretallets Forslag, som i øvrigt er i nøje Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte ved denne Sags første Behandling. Det, som jeg mener skulde være dette Forslags Opgave, skulde være at fjerne de Misbrug, som alle i øvrigt ere enige om at bekæmpe, nemlig de Misbrug, der foregaa og udøves fra Fæstemændenes Side. Men for at fjerne disse Misbrug fra Fæstemændenes Side maatte det første Skridt være, at borttage Aarsagen til, at disse Misbrug finde Sted, og jeg ser Aarsagen dertil i den Stilling, Fæstemanden har, idet han er saa stærkt interesseret i, hvor stort Udbytte Forretningen giver. Det kan meget gerne være, at de Bestemmelser, Regeringsforslaget træffer med Hensyn til de Forholdsregler, der skulle iagttages ved Udstedelse af Bevilling til at være Fæstemand, mulig kunne forhindre nogle af de Misbrug, der foregaa, men jeg tror ikke, at man derved vil kunne fjerne disse. Jeg tror, at naar Interessen for Fæstemændens Fortjeneste staar paa den ene Side, og at han naaer denne Fortjeneste ved at begaa Misbrug over for Lyendet paa den anden Side, faa vil Interessen for at tjene faa meget som muligt i de fleste Tilfælde gaa af med Sejren. Jeg mener derfor, at ved Mindretallets Forslag vil man undgaa de Forhold, som nu ere Skyld i de Misbrug, der foregaa, og jeg skal derfor anbefale dette Forslag til Vedtagelse. — Der er dog en lille Bemærkning, jeg kunde ønske at gøre til § 3 i Mindretallets Forslag; det er særlig den Paragraf, som omhandler det Vederlag, de Arbejdsøgende skulle erlægge; det er nemlig sat til 25 Ore. Dette Vederlag kan vel ikke siges at være for højt for Anvisning af Konditioner for Lyende, men vi have en anden Virksomhed her i Byen, hvortil der sker Anvisning fra private Anvisningskontorer. Det er nemlig den Virksomhed, der udøves af Rengøringskoner og Vaskkoner. Anvisningen af deres Arbejde er daglig, og de maa erlægge et Vederlag for ethvert Stykke Arbejde, de faa anvist fra Kontoret, og jeg mener da, at 25 Ore for at faa anvist dagligt Arbejde, som i Reglen lønnes med 1 Kr., er en altfor høj Betaling. Det kan være, at det ikke er nødvendigt at indsætte det i Loven, det kan være, at der kan træffes Bestemmelser derom i det Regulativ, som er omtalt i Paragraffen. Jeg tillader mig kun at frem-

sætte dette for at henlede Tanken paa dette Forhold, idet jeg antager, at det er en for høj Betaling, dersom Rengørings- og Vaskkoner skulle erlægge 25 Ore for Anvisningen af det Arbejde, som de selv kun modtage 1 Kr. for. Hvis der kunde ske en Vending i denne Henseende, vilde jeg anse Vedtagelsen af Mindretallets Forslag for at føre til en Ordning, der ubetinget yder den bedste Garanti med Hensyn til Bevarelsen af Lyendets Interesser.

De Betragtninger, der fra Flertallets Side gøres gældende mod Mindretallets Vendingforslag, forekomme mig ikke at være af en saadan Art, at man af den Grund ikke skulde kunne følge Mindretallets Forslag. Der siges saaledes, at man frygter for, at naar man faar oprettet kommunale Kontorer, vil man miste en Del af de Fordele, som det private Fæstevæsen nu byder særlig Lyendet. Jeg veed ikke, hvad det er for Fordele, der siges til, at den private Fæstemandsvirksomhed skulde byde Lyendet. Den ærede Ordfører for Flertallet nævnte, at man ikke kunde tænke sig, at de kommunale Kontorer kunde skaffe Pladser, det kunde derimod det private Fæstevæsen bedre. Den ærede Ordfører mente, at et kommunalt Kontor nærmest vilde være henvist til at anvise Pladser. Ja, jeg tror, at det vilde være den sundeste Ordning af dette Forhold, naar man indskrænkede sig til at anvise Pladser, thi dette at skaffe Pladser medfører faa meget andet, som er usundt. Det medfører særlig dette, at Fæstemændene drage en hel Masse Folk fra Landet og Provinjerne hertil Byen for at kunne have dem stadig væk paa Lager og gøre Forretning med dem, men det medfører ogsaa, at de, naar de have draget disse Folk til Byen, i mange Tilfælde ikke ere i Stand til at skaffe dem Pladser eller Anvisning paa Pladser en Gang, saa Resultatet er en Oversfyldning af Lyendemarkedet her i Kjøbenhavn, hvilket jeg anser for skadeligt for Lyendets Interesser, for Byens Interesser faa vel som for mange andre Interesser. Jeg mener althaa ikke, det er nogen sund Forretningsførelse just dette at forlange, at et Anvisningskontor absolut skal skaffe Pladser, thi det tror jeg ikke, det kan. Der er jo et bestemt Antal Pladser ledig, et bestemt Antal Lyender, der søger disse, og naar de anmeldte dette paa Kontoret, faa kan Efterspørgslen efter Lyender blive tilfredsstillet i det Omfang, den er tilfede. Der ud over mener jeg ikke, denne Virksomhed faar Betydning, i alt Fald ikke for indenbys Pladser; maasse kan den faa det med Hensyn til Pladser for Folk herfra til Provinjerne, men jeg kan ikke indse, hvorfor kommunale Kontorer ikke lige saa godt kunde udøve denne